

[Finansministeren.]

det, hvem der har Pligt til Formueopgørelse, og hvem der er undtaget, og i § 5 bestemmes det, at man ud over denne Formueopgørelse, naar man i øvrigt er opgørelsespligtig, er pligtig at give Oplysninger paa en lang Række Punkter, der skal gøre det muligt for Skattemyndighederne at kontrollere den enkeltes Formuestigning eller kontrolere, om den enkeltes hidtidige Skatteopgivelser har været i Overensstemmelse med Sandheden.

I Lovforslagets Afsnit II omhandles Indkaldelse af Nationalbanksedlerne. Det fastslaas heri, at de af Danmarks Nationalbank udstedte Pengesedler nu er at betragte som indkaldte af Banken, og fra Kontrolldagens Begyndelse, hvilket vil sige fra paa Mandag den 23. Juli 1945, ikke mere regnes som lovligt Betalingsmiddel Mand og Mand imellem og ved Ind- og Udbetalinger, der foregaar ved offentlige Kasser. De indkaldte Pengesedler bevarer dog deres Gyldighed indtil den 30. Juli, men fra Kontrolldagens Begyndelse maa de ikke anvendes, de maa ikke under nogen Form udgives eller modtages eller paa anden Maade gøres til Genstand for Dispositioner. De er faktisk fra denne Dato ude af Kraft og skal ombyttes. Der er gjort en Undtagelse i Stk. 3 i § 11, hvori det bestemmes, at Pengesedler lydende paa 5 og 10 Kr. skal kunne udgives den 23., 24. og 25. Juli som Betaling for Befordring samt ved Indkøb en detail af Levnedsmidler eller af Medicin o. lign. Denne Bestemmelse maa forstås saaledes, at Udgifterne ved de nødvendige Restaurationsbesøg, som et Menneske i disse tre Dage maa foretage, ogsaa kan dækkes ved Hjælp af disse 5- og 10-Kronesedler. Der er dog forbundet en Vanskelighed med disse Betalinger for den paagældende Betalingsmodtager, hvis han har ombyttet sine Pengesedler, inden de tre Dage er gaaet, idet han ikke kan foretage yderligere Ombytninger, fordi man efter Bestemmelserne i Lovforslaget kun kan foretage Veksling een Gang. En erhvervsdrivende vil altsaa kunne nægte at modtage disse Pengesedler i de tre Dage, men man har indtrængende henstillet, at de paagældende venter med Ombytning af Pengesedlerne, til de tre Dage er forløbet.

Man kan ombytte frit indtil 100 Kr., idet man blot som Kontrolforanstaltning skal have afklippet en Kupon paa sit Købekort. Beløb fra 100 til 500 Kr. kan man ombytte ved dels at legitimere sig ved sit Købekort, dels at udfylde en Anmeldelsesblanket, der afleveres i Banken. Beløb,

der overstiger 500 Kr., kan ikke ombyttes, men det overskydende Beløb skal indsættes paa Konto i en Bank, og efter visse nærmere Regler spærres disse Beløb. Lovens Spæringsbestemmelser findes i § 21. Heraf fremgaar det bl. a., at for saa vidt som det drejer sig om Beløb, der hidrører fra indkaldte Pengesedler over de 500 Kr., spærres de indtil den 1. September, hvorefter man kan hæve indtil 25 pCt. Denne Spærring gælder indtil den 31. December, hvorefter man kan hæve de resterende 75 pCt. af Beløbet. Der findes yderligere Kontrol- og Spæringsbestemmelser i samme Paragraf.

I Afsnit III omhandles Kontrolforanstaltninger med Hensyn til Bank- og Sparekasseindestaaender. Hermed tilsigtes at faa skabt en Kontrol med samtlige Indstaaender i Banker, Sparekasser og andre Pengeinstitutter, der overstiger 500 Kr. Saadanne Konti kan først aabnes, naar de er behørigt anmeldte og legitimerede over for det paagældende Pengeinstitut. Der kan næppe heri siges at ligge nogen større Vanskelighed for de paagældende Indehavere af Kontoen, idet Spærringen jo ikke varer længere, end til Anmeldelsen er foretaget. Det, der opnaas herved, er, at man for det første faar en indgaaende Kontrol med, hvad de paagældende Skatteydere har indestaaende paa deres Konti, og for det andet faar konstateret de rette Konto-havere for alle de Konti, der staar enten paa et andet Navn eller paa Mærke i Bankerne, og som hidtil muligvis ikke har været opgivet til Skattevæsenet.

Der er i denne Sammenhæng og i øvrigt i Sammenhæng med de fleste Bestemmelser i dette Lovforslag temmelig skrappe Straffebestemmelser. Det gælder for flere Bestemmelser Vedkommende, at der er fastsat en Straf paa Fængsel i indtil 2 Aar, i enkelte Tilfælde i indtil 4 Aar; ved grov Uagtsomhed og lignende er Straffen lavere: Bøde eller Hæfte. Man kan naturligvis sige, at disse Straffeforanstaltninger er baade ekstraordinære og yderst vidtgaaende, men jeg tror paa den anden Side, at det i dette høje Ting vil ligge, som det kom til at ligge i Folketinget: at man var fuldkommen klar over, at naar man fra Samfundets Side fandt en Foranstaltning af denne Karakter afgørende vigtig, maatte der ogsaa til den knyttes saa betydelige og ekstraordinære Straffebestemmelser, at man havde de bedst mulige Udsigter til at opnaa det Formaal, man tilsigtede.

I Forslagets Afsnit IV omtales Kontrolforanstaltninger med Hensyn til Ihænde-